

A furulyavevés

*E*gyszer volt, hol nem volt, hetedhét országon is túl, volt egy gazdag, büszke, ágáló ember.

Egyszer elküldte a két kisleányt a szomszéd faluba a vásárba, hogy vásároljanak maguknak egy-egy furulyát. Az ember tudta, hogy egy-egy furulyának az ára négy-öt forint, de a gyerekeknek adott nyolc-nyolc forintot, hogy vegyenek maguknak valami nyalánkságot is. Ment a két leány nagy büszkén, hogy nekik milyen sok pénzüket van, s találkoztak másokkal, szegényebbekkel, akiknek csak egy vagy két forintjuk volt, vagy éppenséggel egy sem, csak mentek a vásárba nézelődni. Nagyon nagyra volt vele a két leány, hogy önének milyen sok pénzüket van. Mikor odaértek a vásárba, megtalálták a furulyaáruló embert. Azt kérde a nagyobbik leány: - Mit kér egy ilyen furulyáért? Hát az ember adta volna négyért is, de gondolta, hogy ötöt kér, s aztán egyet elenged. Öt forintot kért. A leány nézegette egy kicsit a furulyát, s azt kérdezte az embertől: - Ideadja nyolcért? Az ember nagyot nézett, de gyorsan rámondta: - Add ide a pénzt! - Az öcsémnek is ad egyet nyolc forintért? - Add ide a pénzt! Odaadták, megkapták érte a furulyákat, s elkezdtek fújni. Odamentek a többi gyerekekhez, s dicsekedve mondták: - Lám, hogy becsaptam az embert - azt mondja -, öt forintot kért, s én elcsaltam nyolcért! Így aztán a hír eljutott haza az apjukhoz is. Az lesütötte a fejét, s szégyellte magát, hogy neki milyen buta fiai vannak. Májig is élnek, ha meg nem haltak.